

روشی برای استدلال توزیع شده غیر قطعی میان آنتولوژی‌ها

فروغ انوشا، بهروز ترک لادانی و محمدعلی نعمت‌بخش

خودمختاری^۸ است که توانایی رفتار مستقل و همچنین تعامل انعطاف‌پذیر با سایر اجزا را داشته باشند. یکی از مهم‌ترین سیستم‌های توزیع شده وب معنایی است که هدف آن ایجاد رسانه‌ای جهانی برای رد و بدل کردن اطلاعات است به طوری که این اطلاعات نه تنها برای انسان‌ها بلکه برای کامپیوترها نیز قابل فهم و پردازش باشند [۱] و [۲]. در وب معنایی مفهوم مهمی به نام آنتولوژی وجود دارد که توصیفی صوری^۹ از دامنه مورد کاربرد است و برای ساختار دادن به اطلاعات، اشتراک دانش میان سیستم‌های اطلاعاتی، استفاده مجدد از دانش و ... به کار می‌رود [۱]. توصیف صوری در بیان آنتولوژی‌ها سبب بهبود کیفیت آنها، کشف دانش جدید و نهفته در دامنه دانش مورد نظر شده و امکان استدلال در آنها را نیز فراهم می‌کند. اما وب معنایی همانند وب فعلی به صورت ذاتی توزیع شده است و آنتولوژی‌ها و داده‌ها در سطح وب پراکنده شده‌اند. در این حالت استدلال متمرکز به سختی انجام می‌شود و در بسیاری موارد غیر ممکن است. علاوه بر این ممکن است دانش محلی تمامی روابط مورد نیاز برای استدلال را در اختیار نداشته باشد و روابط نهفته موجود در آنتولوژی با استدلال متمرکز و محلی قابل کشف نباشند. در این صورت می‌توان با استدلال توزیع شده و به کمک روابطی که میان مفاهیم محلی یک آنتولوژی و مفاهیم محلی آنتولوژی دیگر برقرار است روابط نهفته موجود در یک آنتولوژی را مشخص نمود. استدلال توزیع شده به کارایی بیشتر سیستم و تعاملات بیشتر داده‌ها منجر شده و به منظور دستیابی به روابط پنهان و جدید موجود در آنتولوژی‌های محلی و گسترش دانش مورد نظر انجام می‌شود. همچنین این نوع استدلال در آنتولوژی‌ها سبب بهبود کشف و اشتراک دانش و تجمیع و تعامل داده‌ها می‌شود.

از طرف دیگر در دهه اخیر یکی از زمینه‌های تحقیقاتی مهم در وب معنایی، پایگاه داده‌ها و هوش مصنوعی چگونگی مدل‌سازی عدم قطعیت و استدلال در مدل با در نظر گرفتن عدم قطعیت است [۳] و [۴]. مفهوم عدم قطعیت^{۱۰} به نوعی نقص و غیر کامل بودن اطلاعات گفته می‌شود به طوری که درستی این اطلاعات به صورت کامل مشخص نیست و دانش نسبی در مورد درست بودن آنها وجود دارد [۵]. امکان‌ات وب معنایی و منطق توصیفی^{۱۱} که برای بیان و توصیف آنتولوژی‌ها در وب معنایی به کار می‌رود، در مدل‌سازی و نمایش مفاهیم غیر قطعی و روابط میان آنها کافی نیست و لازم است گسترش داده شوند. زبان‌های مربوط به آنتولوژی‌ها در وب معنایی همانند OWL^{۱۲} و RDF^{۱۳} نیز بر اساس منطق قطعی هستند و نمی‌توانند اطلاعات ناقص و غیر قطعی را در کاربردهای مختلف نمایش دهند. در بسیاری از زمینه‌های وب معنایی نظیر ایجاد تطابق^{۱۴} در سرویس‌های وب [۶]، حاشیه‌نویسی^{۱۵} چندرسانه‌ای [۷]،

چکیده: وب معنایی یکی از گسترده‌ترین موضوعات تحقیقی در چند سال اخیر است که در آن مفهوم بسیار مهم و ارزشمندی به نام آنتولوژی وجود دارد. آنتولوژی اطلاعات و دانش موجود در دامنه مورد نظر را به صورت صوری توصیف می‌کند و با وجود این توصیف صوری امکان استدلال در آنها فراهم می‌شود. به دلیل توزیع‌شدگی وب معنایی و پراکندگی آنتولوژی‌ها و داده‌ها در سطح وب، در بسیاری از موارد استدلال متمرکز به سختی انجام می‌شود و لازم است استدلال به صورت توزیع شده میان آنتولوژی‌های مختلف یک حوزه دانش صورت پذیرد. از طرف دیگر در اطلاعات موجود در وب معنایی همانند بسیاری از موضوعات دیگر عدم قطعیت و اطمینان وجود دارد. مدل‌سازی عدم قطعیت در وب معنایی و استدلال در اطلاعات غیر قطعی نیز از موضوعات تحقیقاتی جدیدی است که در دهه اخیر به آن پرداخته شده است. در این مقاله تلاش شده روشی برای استدلال توزیع شده میان گروهی از آنتولوژی‌ها که دارای اطلاعات غیر قطعی هستند، ارائه شود که از کارایی مناسبی نیز برخوردار باشد. برای این منظور از منطق توصیفی توزیع شده به عنوان چارچوبی برای استدلال توزیع شده و از نظریه عدم قطعیت برای مدل‌سازی عدم قطعیت بهره گرفته شده است. به کمک روش ارائه شده امکان استدلال میان گروهی از آنتولوژی‌های توزیع شده با اطلاعات غیر قطعی فراهم خواهد شد. نتایج کاربرد این روش در پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها نشان می‌دهد این روش از دقت و درستی بیشتری نسبت به روش استدلال توزیع شده قطعی برخوردار است.

کلید واژه: استدلال توزیع شده غیر قطعی، منطق توصیفی توزیع شده، نظریه عدم قطعیت، آنتولوژی، وب معنایی.

۱- مقدمه

سیستم‌های توزیع شده شامل تعداد زیادی اجزای محاسباتی در یک شبکه گسترده هستند که با یکدیگر در تعاملند. از جمله سیستم‌های توزیع شده می‌توان به وب معنایی^۱، سرویس‌های وب^۲، کسب و کار اینترنتی^۳، تجارت موبایل^۴، محاسبات خودکار^۵، گرید^۶ و محیط‌های محاسبات فراگیر^۷ اشاره نمود. در همه این سیستم‌ها نیاز به اجزای

این مقاله در تاریخ ۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ دریافت و در تاریخ ۳۰ بهمن ماه ۱۳۹۱ بازنگری شد.

فروغ انوشا، گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، (email: forooghanoosha@gmail.com).

بهروز ترک لادانی، گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، (email: ladani@eng.ui.ac.ir).

محمدعلی نعمت‌بخش، گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، (email: nematbakhsh@eng.ui.ac.ir).

8. Autonomous

9. Formal

10. Uncertainty

11. Description Logic

12. Resource Description Framework

13. Matching

14. Annotation

1. Semantic Web

2. Web Services

3. E-Business

4. M-Commerce

5. Automatic Computing

6. Grid

7. Pervasive Computing

تا کنون استدلال‌گرهای مختلفی برای استدلال در آنتولوژی‌ها طراحی و پیاده‌سازی شده‌اند که از میان آنها می‌توان به Pellet [۱۱]، Racer [۱۲]، FaCT++ [۱۳]، KAON2 [۱۴]، OWLIM [۱۵]، Minerva [۱۶] و Instance Store [۱۷] اشاره نمود اما این استدلال‌گرها قادر به استدلال توزیع شده در آنتولوژی‌های موجود در وب معنایی که منجر به اشتراک دانش و تجمیع و تعامل داده‌ها می‌شود، نیستند [۱۸].

به منظور استدلال توزیع شده در آنتولوژی‌ها، تا کنون چارچوب‌های مختلفی پیشنهاد شده‌اند که از معروف‌ترین آنها می‌توان به منطق توصیفی توزیع شده (DDL) [۹]، ε-Connections [۱۹] و منطق توصیفی مبتنی بر بسته^۵ (P-DL) [۲۰] اشاره کرد. تاکنون برخی از تحقیقات صورت گرفته صورت گرفته از چارچوب‌های معرفی شده فوق استفاده و تلاش کرده‌اند الگوریتم‌هایی برای استدلال توزیع شده ارائه دهند. در حالی که گروه دیگری از تحقیقات تلاش می‌کنند از روش‌های استدلال متمرکز بهره گرفته، آنها را گسترش داده و به صورت توزیع شده میان چندین آنتولوژی اجرا کنند. یکی از معروف‌ترین سیستم‌هایی که برای استدلال توزیع شده در آنتولوژی‌ها طراحی و پیاده‌سازی شده، DRAGO است که میان گروهی از آنتولوژی‌های ناهمگن موجود در دامنه‌ای از دانش، استدلال توزیع شده انجام می‌دهد [۱۰]. این سیستم از مکانیزم‌های استدلال در چارچوب DDL استفاده کرده، الگوریتم Tableau [۲۱] را گسترش داده و نسخه توزیع شده‌ای از آن را به منظور استدلال میان چندین آنتولوژی ارائه داده است. بر خلاف روش‌های معمول متمرکز که ابتدا چندین آنتولوژی را یک‌پارچه نموده، یک آنتولوژی سراسری تشکیل داده و سپس در این آنتولوژی یک‌پارچه استدلال متمرکز انجام می‌دهند، در سیستم DRAGO آنتولوژی‌ها مستقل از یکدیگر هستند و استدلال توزیع شده میان آنتولوژی‌های مجزا انجام می‌شود. در این صورت هر یک از آنتولوژی‌های محلی استدلال‌گرهای مخصوص به خود را دارند و نیازی به وجود استدلال‌گر یکسان و مشترکی میان آنها نیست. این سیستم در چند کاربرد مهم از جمله ایجاد آنتولوژی‌های پیمان‌های، تشخیص نگاشت‌های خطا دار و زاید از استدلال توزیع شده استفاده می‌نماید [۱۰]. روش دیگر برای انجام استدلال توزیع شده توسط فنگ و همکاران [۱۸] ارائه شده که برای این منظور تلاش می‌کند با در نظر گرفتن محدودیت‌هایی در ساختار آنتولوژی‌ها، استدلالی با کارایی بالا انجام دهد. پس از آن روابط معنایی را میان داده‌هایی که در سیستم‌های مختلف پراکنده‌اند در زمان مناسب پیدا می‌کند. این تحقیق به منظور انجام استدلال از روشی کارا و مؤثر به نام DHT^۶ برای سازماندهی نمونه‌های آنتولوژی‌ها استفاده کرده و سپس میان این نمونه‌ها استدلال انجام می‌دهد. داده‌ها به کمک روش جداسازی مبتنی بر DHT در گره‌های مختلف توزیع شده و در پایگاه داده رابطه‌ای با ساختار مناسب ذخیره شده‌اند تا با همکاری میان گره‌ها استدلال توزیع شده انجام شود. روش دیگر در این زمینه روش Marvin است که در آن تعداد زیادی اجزا توزیع شده با پیوندهای ضعیف به هم مرتبط هستند و تلاش می‌کنند پردازش‌هایی بر روی مقدار زیادی از داده‌های RDF انجام دهند [۲۲]. رویکرد این تحقیق به منظور استدلال توزیع شده در وب معنایی، ارائه استراتژی مسیریابی مناسب میان گره‌های مختلف است به طوری که معیارهایی نظیر اندازه، توزیع‌شدگی داده‌ها و نرخ جابه‌جایی میان گره‌ها به صورت بهینه تأمین شوند. این روش با روش‌های مبتنی بر DHT مقایسه شده و نشان داده که در ساختارهای بزرگی که

یادگیری و تطابق آنتولوژی‌ها [۸] و ... نیاز به مدل‌سازی عدم قطعیت مشخص شده است. در نظر گرفتن عدم قطعیت در نمایش و توصیف اطلاعات منجر به مدل‌سازی واقعی‌تر و صحیح‌تری از دامنه مورد کاربرد می‌شود. به همین دلیل مدیریت عدم قطعیت که یکی از چالش‌های وب معنایی و منطق توصیفی است، برای موفقیت در بسیاری از زمینه‌ها به خصوص وب معنایی ضروری است [۳].

با توجه به اهمیت مطالب ذکر شده، در این تحقیق تلاش شده با در نظر گرفتن عدم قطعیت مفاهیم و روابط موجود در آنتولوژی‌ها، روشی برای استدلال توزیع شده میان تعدادی آنتولوژی با اطلاعات غیر قطعی ارائه شود. یکی از زمینه‌های مهم کاربرد این روش، پالایش نگاشت‌های میان آنتولوژی‌های ناهمگن در یک دامنه دانش است. به کمک استدلال توزیع شده غیر قطعی، نگاشت‌های اضافه تشخیص داده شده و با توجه به عدم قطعیتشان تصمیم به حذف یا نگهداری آنها گرفته می‌شود. به همین منظور برای توصیف این سیستم از منطق توصیفی توزیع شده (DDL) [۹] استفاده می‌شود که در آن آنتولوژی‌های موجود در دامنه دانش توسط منطق توصیفی و نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها به کمک قوانین ارتباطی^۲ بیان می‌شوند. ماهیت عدم قطعیتی که در این تحقیق در نظر گرفته شده ناشی از ابهام یا عدم قطعیت مربوط به احتمالات نیست بلکه نوعی عدم قطعیت است که به علت دانش ناقص و ناتوانی در تعیین درستی کامل عبارات و مفاهیم به وجود می‌آید. برای مدل‌سازی این نوع عدم قطعیت، از نظریه قطعیت^۳ مطرح شده در سیستم‌های خبره^۴ استفاده شده و در استدلال توزیع شده غیر قطعی میان گروهی از آنتولوژی‌ها به کار رفته است. کاربرد این روش در پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها سبب حذف نگاشت‌های زاید با قطعیت نامناسب و افزایش کارایی و کیفیت سیستم‌های توزیع شده غیر قطعی می‌شود. مقایسه نتایج پیاده‌سازی و کاربرد این روش با نتایج سیستم DRAGO [۱۰] نشان می‌دهد اهمیت دادن به عدم قطعیت در استدلال توزیع شده میان آنتولوژی‌ها، دقت و کارایی سیستم را افزایش داده و نتایج واقعی‌تری به دست می‌آورد. در ادامه این تحقیق در بخش ۲ به مروری بر کارهایی که در این زمینه انجام شده پرداخته می‌شود. پس از آن در بخش ۳ ابتدا روش ارائه شده برای استدلال توزیع شده غیر قطعی و سپس کاربرد آن در پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها بررسی می‌شود. نتایج پیاده‌سازی و تحلیل آنها در بخش ۴ ذکر شده‌اند و در بخش ۵ نتیجه‌گیری و راهکارهای آینده ارائه شده‌اند.

۲- کارهای گذشته

در سال‌های اخیر با گسترش یافتن وب معنایی، به تدریج آنتولوژی‌های مختلفی در زمینه‌های گوناگون دانش به وجود آمدند. همچنین در یک دامنه مشخص نیز آنتولوژی‌های متفاوتی از نظر لغوی، ساختاری و معنایی توسط متخصصین مختلف طراحی شدند. وب معنایی همانند وب فعلی به صورت ذاتی توزیع شده است و آنتولوژی‌ها و داده‌ها در گره‌های مختلفی پراکنده هستند. در این حالت استدلال متمرکز به سختی انجام می‌شود و در بسیاری موارد غیر ممکن است. به همین جهت استدلال در ساختار توزیع شده به کارایی بیشتر سیستم و تعاملات بیشتر داده‌ها منجر می‌شود.

1. Distributed Description Logic
2. Bridge Rules
3. Certainty Theory
4. Expert Systems

5. Package-Based Description Logic

6. Distributed Hash Table

شبکه بیز^۴ [۲۹] هستند. در سال‌های اخیر ترکیب زبان OWL با فرمول‌های احتمالی مبتنی بر روش بیز منجر به انجام تحقیقات متنوعی شده است. به عنوان مثال به منظور پشتیبانی از احتمالات، زبان OWL توسعه داده شده و چارچوب OWL - PR در این زمینه پیشنهاد شده است [۳۰]. این چارچوب نظریه شبکه بیز چندنهادی^۵ (MEBNs) را در آنتولوژی به کار می‌برد که دانش مورد نظر را به صورت قطعه‌هایی مشخص شده از شبکه بیز که شامل نهادها، صفات و رابطه‌های میان آنها است توصیف می‌کند. مدل BayesOWL نیز چارچوبی احتمالی است که زبان OWL را برای نمایش و استدلال عدم قطعیت، به کمک شبکه بیز کامل‌تر نموده و در نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها به کار می‌برد [۳۱]. همان‌طور که گفته شد، رهیافت‌های فازی و احتمالی هر یک به منظور مدل‌سازی انواع مختلفی از عدم قطعیت طراحی شده‌اند. در رهیافت فازی اطلاعاتی که دارای ابهام هستند و تعریف دقیق آنها ممکن نیست مدل‌سازی می‌شوند. روش‌های استدلال در این رهیافت تلاش می‌کنند عدم قطعیت را در انواع استدلال اعم از توجیه‌پذیری^۶، سازگاری^۷ و غیره بررسی کنند. رهیافت احتمالی نیز معمولاً با نمونه‌ها و داده‌های آماری در ارتباط است و احتمالات را برای آنها تعیین می‌کند. این رهیافت در مسایلی کاربرد دارد که نمونه‌های زیادی در اختیار باشد و بر اساس آنها بتوان احتمالات را محاسبه نموده و در استدلال استفاده کرد.

عدم قطعیتی که در این تحقیق در نظر گرفته شده ناشی از ابهام یا عدم قطعیت مربوط به احتمالات نیست بلکه نوعی عدم قطعیت است که در اثر ناتوانی در مشخص نمودن درستی کامل عبارات و مفاهیم ایجاد شده است. در هنگام ساختن آنتولوژی چه به روش دستی و چه به روش خودکار، عدم قطعیتی به مفاهیم و روابط مدل شده نسبت داده می‌شود. هر متخصص بنا به اطلاعات و دانش خود مفاهیم و روابطی را در آنتولوژی در نظر می‌گیرد که این مفاهیم در ساختار ایجاد شده دارای قطعیت و درستی کاملی نیستند. در این حالت متخصص مقدار عدم قطعیت مفاهیم را با توجه به دانش و تخصص خود تعیین می‌کند. همچنین ممکن است آنتولوژی‌ها به صورت خودکار از روی متون و مستندات ایجاد شوند. در این صورت ابزارهای سازنده آنتولوژی مقدار عدم قطعیت مفاهیم و روابط را در آنتولوژی ساخته شده تعیین می‌کنند [۸]. در حقیقت ماهیت عدم قطعیتی که در مفاهیم و روابط میان آنتولوژی‌ها وجود دارد با ماهیت عدم قطعیت فازی و احتمالی متفاوت و مشابه با عدم قطعیت سیستم‌های خبره [۳۲] است. در این سیستم‌ها عدم قطعیت اطلاعات بر اساس دانش و تجربه‌های متخصص تعیین می‌شود و ناشی از ناتوانی در تعریف دقیق مفاهیم است. به همین جهت با توجه به مطالب ذکر شده، در این مقاله از نظریه عدم قطعیت موجود در سیستم‌های خبره در استدلال توزیع شده غیر قطعی استفاده شده است. به همین جهت مدل‌سازی عدم قطعیت موجود در ساختار مفاهیم و روابط درون آنتولوژی به کمک نظریه قطعیت مناسب‌تر از دو مدل احتمالی و فازی است.

در مدل و ساختار توزیع شده فرض شده در این تحقیق، از چارچوب منطق توصیفی توزیع شده برای توصیف چندین آنتولوژی نا همگن در شبکه‌ای نظیر به نظیر از آنتولوژی‌ها استفاده شده که به کمک نگاشت‌های میانشان با یکدیگر مرتبط هستند. همچنین عدم قطعیت هم در مفاهیم

روش‌های مبتنی بر DHT به کار می‌روند توزیع‌شدگی به صورت مناسب و بهینه‌تری تأمین شده است. روش دیگر برای انجام استدلال توزیع شده استفاده از الگوریتم حل^۱ توزیع شده است و در آن به کمک الگوریتم‌های حل محلی و انتشار اصول منطقی میان استدلال‌گرهای محلی، استدلال توزیع شده انجام می‌شود [۲۳]. هدف این روش توزیع نمودن مراحل استدلال میان چندین استدلال‌گر است تا به کمک آن از مزایای استدلال توزیع شده استفاده شود. در صورتی که عبارت‌های قابل استدلال توسط استدلال‌گرهای یکسانی پردازش شوند، الگوریتم حل بدون از دست دادن ویژگی کامل بودن می‌تواند توزیع شود.

برای مدل‌سازی عدم قطعیت در وب معنایی محققان زیادی منطق توصیفی و زبان بیان آنتولوژی‌ها در وب (OWL) را با رهیافت‌های مختلفی نظیر احتمالات^۲، امکان‌پذیری^۳ و فازی توسعه داده‌اند که از معروف‌ترین آنها می‌توان به رهیافت‌های احتمالی و فازی اشاره کرد [۳]. رهیافت احتمالی بر اساس نظریه احتمالات است که اصول آن را وارد منطق توصیفی کرده و منطق توصیفی احتمالی را ایجاد نموده است [۲۴]. رهیافت فازی بر اساس نظریه مجموعه‌های فازی است که به کمک این نظریه منطق فازی را شکل داده است [۲۵]. اگرچه هر دوی این روش‌ها مقادیر عددی را به رابطه‌های شمول مفاهیم و اعلان‌های مربوط به نمونه‌ها در یک پایگاه دانش نسبت می‌دهند اما معنای آنها کاملاً از یکدیگر متفاوت است. نظریه احتمالات به مواردی اشاره می‌کند که یک گزاره یا درست است یا نادرست اما به دلیل فقدان اطلاعات معلوم نیست که کدام حالت است و در واقع احتمالی را نشان می‌دهد که گزاره درست است. اما منطق فازی با ابهام و غیر دقیق بودن یک گزاره سر و کار دارد و بیان می‌کند گزاره فقط تا یک درجه و حدی درست است.

به طور کلی در تحقیقات اخیر الگوریتم‌های استدلال فازی بیشتر بر اساس توسعه الگوریتم Tableau با اطلاعات فازی هستند. در بعضی تحقیقات دیگر زبان توصیف آنتولوژی‌ها (OWL)، با نظریه مجموعه فازی گسترش داده شده و (f - OWL) fuzzy OWL به دست آمده است. در همین راستا نوعی از منطق توصیفی که سطح بیان و رسایی زیادی دارد با اطلاعات فازی بسط داده شده و به منظور انجام استدلال، تناظری از استدلال در منطق توصیفی به استدلال و توجیه‌پذیری در منطق توصیفی فازی شده ایجاد شده است [۲۶]. همچنین از جمله اولین کارهای انجام شده در منطق توصیفی احتمالی، ارائه بسط احتمالی از منطق توصیفی ALC است که دانش احتمالی در مورد مفاهیم را بر اساس استلزام منطقی در منطق احتمالی به دست می‌آورد اما در منطق سنتی و احتمالی از اعلان‌های نمونه‌ها پشتیبانی نمی‌کند [۲۷]. لوکاسیویکز گسترشی احتمالی در نوعی از منطق توصیفی را پیشنهاد نموده و اخیراً توسعه‌ای احتمالی برای OWL DL ارائه داده که استدلال غیر قطعی احتمالی را در وب معنایی پشتیبانی می‌کند [۲۸]. منطق توصیفی احتمالی ارائه شده در این تحقیقات از دانش احتمالی در مورد مفاهیم پشتیبانی می‌کند. در این صورت پایگاه دانشی که شامل مفاهیم و اصول منطق توصیفی احتمالی است، توسعه یافته پایگاه دانش منطق توصیفی استاندارد با دانش احتمالی در مورد مفاهیم، نمونه‌ها و روابط است. بیشتر کارهایی که تلاش کرده‌اند عدم قطعیت را به کمک احتمالات در آنتولوژی‌ها وارد کنند بر اساس

4. Bayesian Networks
5. Multi - Entity Bayesian Networks
6. Satisfiability
7. Consistency

1. Resolution
2. Probability
3. Possibility

نمونه‌های آنتولوژی‌های مختلف است. در سیستم توزیع شده فرض شده در این تحقیق تنها قوانین ارتباطی میان مفاهیم در نظر گرفته شده و تناظرهای میان نمونه‌ها در مدل‌سازی در نظر گرفته نشده است. با در نظر گرفتن مجموعه‌ای از پایگاه‌های دانش $\{K_i\}_{i \in I}$ ، قانون ارتباطی از آنتولوژی i به آنتولوژی j به دو صورت زیر تعریف می‌شود

$$i : X \xrightarrow{\sqsubseteq} j : Y, \text{ into-bridge rule} \quad (1)$$

$$i : X \xrightarrow{\sqsupseteq} j : Y, \text{ onto-bridge rule} \quad (2)$$

روابط (۱) و (۲) به ترتیب دو قانون ارتباطی into و onto را بیان می‌کنند و در آنها X و Y مفاهیمی در آنتولوژی‌های i و j هستند. قانون اول بیان‌گر این است که مفهوم Y در آنتولوژی j از مفهوم X در آنتولوژی i کلی‌تر است و مفهوم X را شامل می‌شود و در قانون دوم مفهوم X در آنتولوژی i کلی‌تر از مفهوم Y در آنتولوژی j است.

در ساختار توزیع شده غیر قطعی فرض شده در این تحقیق تعدادی آنتولوژی و نگاشت‌های میان آنها در دسترس است. علاوه بر آن اطلاعات مقدار قطعیت مفاهیم نیز در دسترس است و هدف این است که به کمک این اطلاعات محدود، بتوان میزان قطعیت روابط موجود در استدلال توزیع شده و اصول منطقی درون آنتولوژی را به دست آورد. برای این منظور به کمک مدل قطعیت توسعه یافته [۳۲]، قطعیت اصول و روابط استدلال شده مدل‌سازی و محاسبه می‌شوند. در نظریه عدم قطعیت و مدل قطعیت توسعه یافته که در سیستم‌های خبره به کار می‌رود، اگر یک رابطه استلزام منطقی^۱ به صورت $A \rightarrow B$ در نظر گرفته شود، با داشتن قطعیت A و قطعیت رابطه استلزام، طبق این نظریه، میزان قطعیت نتیجه استلزام یعنی B از (۳) محاسبه خواهد شد

$$A \rightarrow B, cf_B = cf_A \times cf_{A \rightarrow B} \quad (3)$$

که در آن cf_A ^۲ ضریب قطعیت مفهوم A ، cf_B ضریب قطعیت مفهوم B و $cf_{A \rightarrow B}$ ضریب قطعیت رابطه استلزام منطقی است. از (۳) ضریب قطعیت رابطه استلزام که بیان‌کننده میزان قطعیت آن است را می‌توان به صورت زیر به دست آورد

$$cf_{A \rightarrow B} = \frac{cf_B}{cf_A} \quad (4)$$

انواع روابطی که در منطق توصیفی توزیع شده میان مفاهیم آنتولوژی‌ها در نظر گرفته می‌شوند، روابط شمول^۳ و هم‌ارزی^۴ هستند که در این تحقیق نیز مقدار قطعیت این روابط محاسبه شده است. رابطه هم‌ارزی به صورت اجتماع دو رابطه شمول قابل بیان است، در این صورت محاسبه قطعیت رابطه شمول برای محاسبه قطعیت روابط شمول و هم‌ارزی کافی است. رابطه شمول قابل بیان با یک رابطه استلزام است و مفهوم آن در منطق متناظر با رابطه استلزام منطقی است، به همین جهت اگر رابطه شمولی میان مفاهیم‌های A و B در آنتولوژی i برقرار باشد به کمک این تناظر، مقدار قطعیت رابطه شمول میان مفاهیم‌های A و B یعنی cf_{A,B_i} از (۵) به دست می‌آید

$$i : A \sqsubseteq B, cf_{A,B_i} = \frac{cf_{B_i}}{cf_{A_i}} \quad (5)$$

1. Implication
2. Certainty Factor
3. Subsumption
4. Equivalence

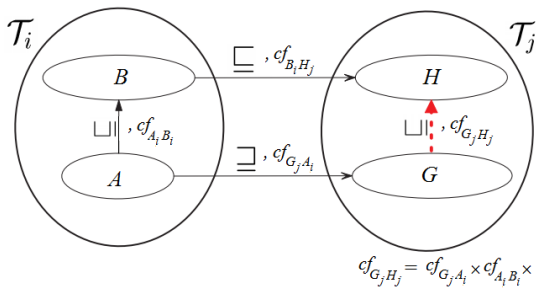
درونی آنتولوژی‌ها و هم در نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها وجود دارد و از مجموعه این عدم قطعیت‌ها برای استدلال در سیستم توزیع شده غیر قطعی استفاده می‌شود. عدم قطعیت مفاهیم درونی آنتولوژی‌ها توسط متخصص و عدم قطعیت نگاشت میان آنتولوژی‌ها توسط سیستم تولیدکننده نگاشت مشخص می‌شود. در پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها با به کار گرفتن عدم قطعیت در استدلال توزیع شده، نتایج پیاده‌سازی‌ها نیز نشان می‌دهد کارایی و کیفیت نگاشت‌های باقی‌مانده و دقت سیستم نسبت به سیستم DRAGO افزایش یافته و نتایج دقیق‌تر و واقعی‌تری به دست می‌آورد. به همین جهت کاربرد این روش در دنیای واقعی با حقایق غیر قطعی بهتر از روش قطعی DRAGO است و در مواردی که نیاز است حقایق و روابط درست‌تری را به دست آورد و کارایی سیستم مهم است استفاده از این روش بهتر است.

۳- روش پیشنهادی در ساختار توزیع شده غیر قطعی

استدلال توزیع شده در ساختار وب معنایی امری مهم جهت کشف مفاهیم و روابط پنهان به کمک نگاشت‌ها و ارتباطات میان آنتولوژی‌ها و اصول منطقی داخلی آنها است. استدلال محلی آنتولوژی‌ها که در حقیقت استدلالی ساده در منطق توصیفی است، به صورت جداگانه در هر آنتولوژی صورت می‌پذیرد. با این وجود پاره‌ای از اصول و حقایق ضمنی موجود در آنتولوژی ممکن است به صورت کشف نشده باقی بمانند و تنها به کمک اصول و حقایق آنتولوژی‌های دیگر و نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها قابل کشف باشند و به تنهایی توسط استدلال‌گر محلی به دست نیایند. در این تحقیق با توجه به این که در یک دامنه دانش آنتولوژی‌های ناهمگنی موجود هستند از چارچوب منطق توصیفی توزیع شده (DDL) برای مدل‌سازی آنتولوژی‌ها و روابط میان آنها بهره گرفته شده است. با توجه به وجود عدم قطعیت در مفاهیم و روابط موجود در آنتولوژی‌ها، در این تحقیق چارچوب منطق توصیفی توزیع شده توسعه یافته و استدلال توزیع شده میان آنتولوژی‌ها با در نظر گرفتن عدم قطعیت انجام می‌شود. برای این منظور به کمک نظریه عدم قطعیت، ابتدا عدم قطعیتی به مفاهیم درونی آنتولوژی‌ها نسبت داده شده و میزان قطعیت روابط داخلی آنتولوژی‌ها و قوانین ارتباطی میان آنتولوژی‌ها محاسبه می‌شود. سپس به کمک مقادیر عدم قطعیت محاسبه شده استدلال توزیع شده غیر قطعی انجام می‌شود. به این ترتیب به کمک چارچوب منطق توصیفی توزیع شده و مدل قطعیت ذکر شده، استدلال توزیع شده غیر قطعی در سیستم صورت می‌پذیرد. در ادامه ابتدا ساختار سیستم توزیع شده تشریح می‌شود، سپس با در نظر گرفتن عدم قطعیت‌های مفاهیم، روابط مورد نیاز برای استدلال توزیع شده غیر قطعی استخراج شده و الگوریتم استدلال توزیع شده غیر قطعی بیان می‌شود. پس از آن کاربرد این الگوریتم در پالایش نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها توضیح داده خواهد شد.

۳-۱ استدلال توزیع شده غیر قطعی

در چارچوب منطق توصیفی توزیع شده (DDL) هر آنتولوژی با پایگاه دانش $K_i = (T_i, A_i)$ نمایش داده می‌شود که شامل دو مؤلفه TBox و ABox است. مؤلفه TBox شامل مفاهیم موجود در دامنه دانش و روابط میان این مفاهیم و ABox شامل نمونه‌های متناظر با این مفاهیم است. پایگاه دانش توزیع شده نیز شامل سه مؤلفه به صورت $K_D = (K, B, C)$ است که در آن $K = \{K_i = (T_i, A_i)\}_{i \in I}$ مجموعه‌ای از پایگاه‌های دانش محلی، $B = \{B_{ij}\}_{i \neq j \in I}$ مجموعه‌ای از قوانین ارتباطی میان مفاهیم آنتولوژی‌ها و $C = \{C_{ij}\}_{i \neq j \in I}$ مجموعه‌ای از تناظرها میان

شکل ۱: استدلال توزیع شده غیر قطعی میان آنتولوژی‌ها.

قسمت توضیح داده شد، می‌توان مقدار قطعیت روابط به کار رفته در استدلال را در هم ضرب نموده و میزان قطعیت رابطه استدلال شده نهایی را به دست آورد.

شکل ۱ استدلال توزیع شده غیر قطعی میان مفاهیم موجود در TBox دو آنتولوژی i و j را نشان می‌دهد. در این استدلال به کمک قانون‌های ارتباطی موجود، رابطه شمول میان مفاهیم‌های A و B درون آنتولوژی i در سیستم توزیع شده انتشار یافته، به آنتولوژی j رسیده است و رابطه شمول میان مفاهیم G و H را در آن مشخص کرده است. مقدار قطعیت هر یک از رابطه‌های شمول میان مفاهیم A و G ، A و B ، B و H که در شکل ۱ نمایش داده شده‌اند، به کمک میزان قطعیت مفاهیم‌های آنها از (۵) محاسبه شده و در نهایت قطعیت رابطه شمول میان مفاهیم‌های G و H در آنتولوژی j که به کمک استدلال توزیع شده به دست آورده شده از (۹) محاسبه می‌شود.

در حالت تعمیم یافته رابطه استدلال توزیع شده حالت کلی (۹) است که در آن مجموعه‌ای از قوانین ارتباطی میان مفاهیم‌های دو آنتولوژی i و j وجود دارد. این رابطه به صورت زیر است

$$\left. \begin{aligned} i : A \xrightarrow{\exists} j : G, cf_{G_j A_i} \\ i : A \sqsubseteq \prod_{k=1}^n B_k, cf_{A_i (\prod_{k=1}^n B_k)_i} \\ i : B_k \xrightarrow{\sqsubseteq} j : H_k, cf_{B_k H_{kj}} \text{ for } 1 \leq k \leq n, n \geq 1 \end{aligned} \right\} (10)$$

$$\Rightarrow j : G \sqsubseteq \prod_{k=1}^n H_k, cf_{G_j (\prod_{k=1}^n H_k)_j}$$

برای محاسبه مقدار قطعیت استدلال توزیع شده تعمیم یافته، لازم است (۱۰) برای یک B_k و H_k به صورت زیر نوشته شود

$$\left. \begin{aligned} i : A \xrightarrow{\exists} j : G, cf_{G_j A_i} \\ i : A \sqsubseteq B_k, cf_{A_i B_{ki}} \\ i : B_k \xrightarrow{\sqsubseteq} j : H_k, cf_{B_{ki} H_{kj}} \end{aligned} \right\} (11)$$

$$\Rightarrow j : G \sqsubseteq H_k, cf_{G_j H_{kj}} = cf_{G_j A_i} \times cf_{A_i B_{ki}} \times cf_{B_{ki} H_{kj}}$$

برای محاسبه قطعیت استدلال توزیع شده تعمیم یافته از (۱۱) استفاده شده و مقدار قطعیت استدلال موجود در (۱۰) که اجتماعی از رابطه‌های شمول (۱۱) به ازای k های مختلف است محاسبه می‌شود. برای این منظور باید مقدار قطعیت اجتماع رابطه‌های شمول محاسبه شود. قطعیت اجتماعی از رابطه‌های شمول برابر با بیشینه قطعیت رابطه‌ها است. به عنوان مثال

$$\left. \begin{aligned} A \sqsubseteq B, cf_{AB} = \frac{cf_B}{cf_A} \\ A \sqsubseteq C, cf_{AC} = \frac{cf_C}{cf_A} \end{aligned} \right\} (12)$$

$$\Rightarrow A \sqsubseteq (B \cup C), cf = \max(cf_{AB} \times cf_{AC})$$

در (۵) از تناظر مفهومی میان رابطه شمول و استلزام منطقی و نیز از (۴) استفاده شده است. در تناظر مذکور مفهوم B متناظر با نتیجه استلزام و مفهوم A متناظر با مقدم و دلیل استلزام در نظر گرفته شده‌اند. برای محاسبه قطعیت در استدلال توزیع شده، علاوه بر قطعیت اصول داخلی آنتولوژی‌ها، قطعیت قوانین ارتباطی به کار رفته در عمل استدلال نیز باید در دسترس باشد. به کمک (۴) قطعیت دو قانون ارتباطی into و onto به صورت زیر خواهد بود

$$i : A \xrightarrow{\exists} j : G, \text{ onto-bridge rule}, cf_{G_j A_i} = \frac{cf_{A_i}}{cf_{G_j}} \quad (6)$$

$$i : B \xrightarrow{\sqsubseteq} j : H, \text{ into-bridge rule}, cf_{B_i H_j} = \frac{cf_{H_j}}{cf_{B_i}} \quad (7)$$

رابطه (۶) قانون ارتباطی onto است که رابطه شمول میان مفهوم A در آنتولوژی i و مفهوم G در آنتولوژی j را بیان می‌کند. به کمک (۵) قطعیت این قانون ارتباطی با توجه به رابطه شمول آن، برابر با حاصل تقسیم مقدار قطعیت مفهوم A در آنتولوژی i بر مقدار قطعیت مفهوم G در آنتولوژی j است. همچنین (۷) رابطه شمول میان مفهوم H در آنتولوژی j و مفهوم B در آنتولوژی i را در قالب یک قانون ارتباطی into بیان می‌کند. مقدار قطعیت این قانون ارتباطی نیز که رابطه شمولی میان مفاهیم‌های دو آنتولوژی مختلف است به کمک (۵) به دست می‌آید. در صورتی که دو رابطه شمول به صورت $A \sqsubseteq B$ و $A \sqsubseteq C$ میان مفاهیم‌های A ، B و C در آنتولوژی برقرار باشد، با اعمال خاصیت تعدی میان آنها رابطه شمول $A \sqsubseteq C$ به دست خواهد آمد که قطعیت آن برابر با حاصل ضرب قطعیت روابط شمول به کار رفته است

$$\left. \begin{aligned} A \sqsubseteq B, cf_{AB} = \frac{cf_B}{cf_A} \\ B \sqsubseteq C, cf_{BC} = \frac{cf_C}{cf_B} \end{aligned} \right\} (8)$$

$$\Rightarrow A \sqsubseteq C, cf_{AC} = \frac{cf_C}{cf_A} = cf_{AB} \times cf_{BC}$$

در (۸) نشان داده شده که قطعیت رابطه شمولی که از اعمال خاصیت تعدی میان چند رابطه شمول به دست آمده برابر با حاصل ضرب قطعیت روابط به کار رفته است. به کمک رابطه‌های بیان شده، می‌توان قطعیت یک استدلال توزیع شده را که به کمک قوانین ارتباطی و رابطه شمول درون آنتولوژی‌ها انجام می‌شود، محاسبه نمود. این عمل به کمک مقادیر قطعیت اصول منطقی و قوانین ارتباطی به کار رفته در استدلال توزیع شده که در (۵) تا (۷) مشخص شده‌اند به صورت زیر انجام می‌شود

$$\left. \begin{aligned} i : A \xrightarrow{\exists} j : G, cf_{G_j A_i} = \frac{cf_{A_i}}{cf_{G_j}} \\ i : A \sqsubseteq B, cf_{A_i B_i} = \frac{cf_{B_i}}{cf_{A_i}} \\ i : B \xrightarrow{\sqsubseteq} j : H, cf_{B_i H_j} = \frac{cf_{H_j}}{cf_{B_i}} \end{aligned} \right\} (9)$$

$$\Rightarrow j : G \sqsubseteq H, cf_{G_j H_j} = cf_{G_j A_i} \times cf_{A_i B_i} \times cf_{B_i H_j}$$

در (۹) رابطه شمول میان مفاهیم‌های G و H به کمک اعمال قانون تعدی میان رابطه‌های شمول موجود در (۵) تا (۷) به دست می‌آید. به این ترتیب برای روابط جدید به دست آمده در استدلال توزیع شده که در این

صورتی که عامل مربوط به آنتولوژی j میزان اعتماد مناسبی به عامل مربوط به آنتولوژی i داشته باشد و در آنتولوژی i رابطه شمول میان مفهوم X با مفاهیم دیگری مانند Z برقرار باشد، اگر مفهوم Z دارای قوانین ارتباطی into با مفاهیم دیگری همانند W از آنتولوژی j (که در آن $W \neq Y$ است) باشد، در این صورت رابطه شمول نهفته‌ای میان دو مفهوم Y و W در آنتولوژی j وجود داشته که به صورت ضمنی بوده و به کمک استدلال توزیع شده که در قسمت قبل ارائه شد به دست می‌آید. مقدار قطعیت رابطه به دست آمده به کمک (۹) و با در نظر گرفتن اعتماد میان عامل‌های مربوط به آنتولوژی‌ها محاسبه می‌شود. به این ترتیب به کمک این الگوریتم می‌توان میان آنتولوژی‌های مختلف دامنه‌ای از دانش، استدلال غیر متمرکز و توزیع شده انجام داد و حقایق و روابط نهفته را به همراه عدم قطعیتشان محاسبه نمود. کاربرد این الگوریتم در بسیاری از زمینه‌های وب معنایی همانند تطابق آنتولوژی‌ها و یادگیری آنها نتایج واقعی‌تر و درست‌تری نسبت به الگوریتم استدلال توزیع شده قطعی به دست می‌آورد. در شرایطی که استدلال متمرکز و قطعی نمی‌تواند تمام اصول و حقایق نهفته و همچنین میزان قطعیت آنها را تعیین کند، این روش و الگوریتم با کشف روابط و تعیین قطعیت آنها نتایج کاربردی امیدبخشی دارد.

این الگوریتم پایان‌پذیر است و در نهایت پس از بررسی تمام قوانین ارتباطی onto و اصول مرتبط با آنها روابط نهفته را مشخص می‌کند. همچنین صحت و درستی این الگوریتم برقرار است و روابط شمول را طبق چارچوب منطق توصیفی توزیع شده به درستی استخراج می‌کند. کامل بودن این الگوریتم نیز تأمین شده است زیرا با بررسی همه قوانین ارتباطی onto و رابطه‌های شمول مرتبط با این قوانین، تمام روابط شمول ضمنی و نهفته را پیدا می‌کند. در بخش بعد کاربرد این روش در پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌های یک دامنه از دانش توضیح داده خواهد شد.

۳-۲ پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها

نگاشت میان آنتولوژی‌ها در سیستم‌های توزیع شده‌ای که دو عامل یا سرویس از آنتولوژی‌های مختلفی در یک دامنه دانش استفاده می‌کنند، اهمیت بسزایی در به دست آوردن تعامل مناسب میان آنها دارد. بهینه‌سازی نگاشت‌ها به منظور بهبود عملکرد و کارایی بهتر سیستم توزیع شده ضروری است و استفاده از نگاشت‌های خطادار و زاید، سبب پایین آمدن دقت و درستی نتایج و کاهش کارایی سیستم می‌شود. به همین جهت به کمک استدلال توزیع شده غیر قطعی و الگوریتم UDR، با پردازش نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها می‌توان نگاشت‌های زاید را حذف نمود. این امر به این دلیل امکان‌پذیر است که نگاشت‌های ایجاد شده توسط سیستم‌های تولید نگاشت، دارای قطعیت و درستی کاملی نیستند و مقدار قطعیتی بین صفر و یک دارند که نشان‌دهنده میزان درستی و قطعیت رابطه نگاشت است. به کمک روش ارائه شده و الگوریتم UDR، سیستمی برای پالایش نگاشت‌های اضافه در این ساختار توزیع شده طراحی شده که در شکل ۳ بخش‌های مختلف آن نشان داده شده است. همان طور که در شکل ۳ نشان داده شده پالایش نگاشت‌ها از سه مرحله تشکیل شده است. در مرحله اول ورودی‌های سیستم شامل آنتولوژی‌ها و نگاشت‌های میان آنها در سیستم بارگذاری شده و در هر یک از آنتولوژی‌ها استدلال محلی انجام می‌شود تا ناسازگاری‌های احتمالی مشخص شوند. نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها همراه با مقدار قطعیتشان به کمک سیستم‌های تولید نگاشت به دست می‌آیند. در مرحله دوم الگوریتم UDR اجرا شده و به کمک آن روابط شمول ضمنی به همراه مقدار

```

Uncertain Distributed Reasoning (UDR) for Ontology  $j$  :
begin
for all onto-bridge rules like  $i: X \xrightarrow{\text{---}} j: Y, cf_{Y_j, X_i}$ 
for all peers  $i$  which ontology  $j$  has trust value 'min_trust_value'
to them
if peer  $i$  has subsumption axioms in its TBox $_i$  so that have  $X$  as
their subsumee like  $i: X \sqsubseteq Z, cf_{X_i, Z_i}$ 
then get the subsumer  $Z$  in TBox $_j$ , and all into-bridge rules like
 $i: Z \xrightarrow{\text{---}} j: W, cf_{Z_j, W_j}, W \neq Y$ 
if the axiom  $j: Y \sqsubseteq W$  doesn't exist add it to TBox $_j$ 
set  $v = cf_{Y_j, X_i} \times (cf_{X_i, Z_i} \times T_{ji}) \times cf_{Z_j, W_j}$ 
set  $cf_{Y_j, W_j} = \max(v, cf_{Y_j, W_j})$ 
end
    
```

شکل ۲: الگوریتم استدلال توزیع شده غیر قطعی.

رابطه (۱۲) در منطق قابل اثبات است. به این ترتیب برای هر رابطه شمولی که اجتماع تعدادی رابطه شمول است، مقدار قطعیت برابر خواهد بود با بیشینه قطعیت رابطه‌های شمولی که در اجتماع حضور دارند. در این صورت مقدار قطعیت رابطه منطقی استدلال شده در (۱۰) به صورت زیر محاسبه می‌شود

$$\left(\begin{array}{l} j: G \sqsubseteq H_1, cf_{G, H_1} \\ j: G \sqsubseteq H_2, cf_{G, H_2} \\ \vdots \\ j: G \sqsubseteq H_n, cf_{G, H_n} \end{array} \right) \quad (13)$$

$$j: G \sqsubseteq \prod_{k=1}^n H_k, cf_{G, H_k} = \max(cf_{G, H_k})$$

رابطه (۱۳) نشان می‌دهد که مقدار قطعیت رابطه حاصل از استدلال توزیع شده تعمیم‌یافته برابر بیشینه قطعیت رابطه‌های شمول میان مفهوم G و مفاهیم H_k است. به این ترتیب همان طور که در رابطه‌های فوق ذکر شد روش ارائه شده، استدلال توزیع شده غیر قطعی انجام داده و قطعیت رابطه‌های استدلال شده را در حالت‌های معمولی و تعمیم‌یافته به دست می‌آورد.

همان طور که گفته شد به منظور کاربرد روش ارائه شده الگوریتمی برای استدلال توزیع شده غیر قطعی طراحی شده که در آن علاوه بر در نظر گرفتن مقادیر قطعیت در سیستمی از آنتولوژی‌های محلی، اعتماد میان عامل‌های اداره‌کننده آنتولوژی‌ها که تأثیر بسزایی در نتیجه استدلال دارد نیز در نظر گرفته می‌شود. اعتماد مذکور توسط روش‌های محاسبه اعتماد میان گروهی از عامل‌های توزیع شده محاسبه شده [۳۳] و به صورت ورودی در سیستم مورد استفاده قرار می‌گیرد. در شکل ۲ این الگوریتم برای استدلال توزیع شده غیر قطعی (UDR) میان آنتولوژی‌ها ارائه شده که در سیستم توزیع شده توسط هر عامل به صورت مجزا و با در نظر گرفتن مقدار قطعیت مفاهیم آنتولوژی و اعتماد میان عامل‌های مرتبط با آنتولوژی‌ها اجرا می‌شود. در این صورت با اجرای این الگوریتم رابطه‌های شمول غیر قطعی ضمنی و پنهان در ساختار توزیع شده مشخص می‌شوند.

در این الگوریتم عامل مربوط به آنتولوژی j ، قانون‌های ارتباطی onto را در نظر می‌گیرد. در این قوانین یکی از مفاهیم آنتولوژی j همانند Y توسط مفهوم X در آنتولوژی دیگر i شامل می‌شود. در

Mapping Refinement (O_1, \dots, O_n , Bridge Rules)

```

begin
  B = Bridge Rules;
  for each bridge rule  $b \in B$ 
    if  $b$  could be entailed with  $B - \{b\}$  & subsumption axioms of
    ontologies
      if  $cf_b < \min cf$  (entailed relations)
        delete  $b$ ;
  end

```

شکل ۴: الگوریتم پالایش نگاشت در سیستم توزیع شده غیر قطعی.

Alignment API به دست آمده است. این سیستم از جمله سیستم‌های معروف ایجاد تناظر و نگاشت است و در مسابقات OAEI به عنوان یکی از سیستم‌های ایجاد تناظر و نگاشت میان آنتولوژی‌ها معرفی شده است. پس از به دست آوردن نگاشت‌ها، الگوریتم UDR باید در ساختار توزیع شده میان آنتولوژی‌های ناهمگن موجود در دامنه دانش پیاده‌سازی شود. برای پیاده‌سازی از واسط برنامه کاربردی به نام OWL API^۲ که بر اساس جاوا نوشته شده استفاده شده است. ورودی‌های برنامه تعدادی از آنتولوژی‌های سیستم‌های کنفرانس و نگاشت‌های ایجاد شده میان آنها هستند. در Protege بر روی آنتولوژی‌ها استدلال محلی انجام شده و سپس برای استفاده در الگوریتم UDR به کمک OWL API بارگذاری شده‌اند. علاوه بر آن سلسله مراتب روابط شمول میان مفاهیم درون هر آنتولوژی نیز به صورت دستی توسط برنامه نوشته شده مشخص می‌شود.

برای ارزیابی تعدادی از آنتولوژی‌های سیستم کنفرانسی همانند Edas, Ekaw, Iasted, Sofsem, ConfTool و نظر گرفته شده‌اند که به ترتیب دارای تعداد ۱۰۴، ۷۴، ۱۴۰، ۶۰ و ۳۸ کلاس و مفهوم هستند. نگاشت میان این آنتولوژی‌ها نیز به کمک سیستم Alignment API مشخص می‌شود. برای پیاده‌سازی سیستم توزیع شده غیر قطعی، در یک مرحله سیستمی توزیع شده متشکل از ۳ عامل که آنتولوژی‌های Edas, Ekaw و Iasted را در اختیار دارند در نظر گرفته شده و در مرحله دیگر سیستم با ۵ عامل که همه آنتولوژی‌های فوق در آن حضور دارند در نظر گرفته می‌شود.

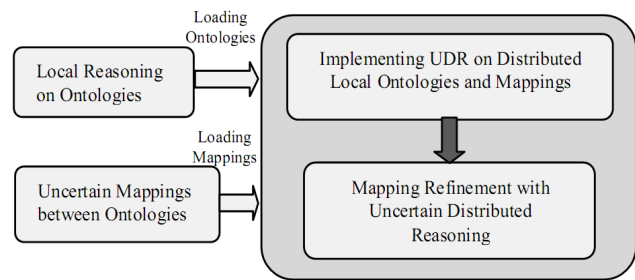
برای مقایسه نتایج روش غیر قطعی ارائه شده و روش قطعی DRAGO در فرایند پالایش نگاشت‌ها از پارامتر میزان درستی و دقت^۳ استفاده می‌شود. این پارامتر به صورت زیر محاسبه می‌شود

$$\text{Precision} = \frac{c}{c + f} \quad (14)$$

که c تعداد نگاشت‌های زایدی که به درستی تشخیص داده می‌شوند و f تعداد نگاشت‌های غیر زایدی که سیستم آنها را به اشتباه اضافه تشخیص می‌دهد، هستند.

نتایج حاصل از پالایش نگاشت‌ها در سیستم غیر قطعی و سیستم قطعی DRAGO در دو حالت ۳ و ۵ آنتولوژی موجود در سیستم مطابق با جدول ۱ است.

تحلیل و بررسی نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد میزان درستی و دقت نگاشت‌های میان آنتولوژی‌ها در سیستمی که به قطعیت نگاشت‌ها در پالایش آنها اهمیت می‌دهد بیشتر است. علت این مسأله این است که سیستم قطعی نگاشت‌های مرجع بیشتری را به صورت اشتباه اضافه تشخیص می‌دهد و آنها را حذف می‌کند، در صورتی که در روش

شکل ۳: معماری سیستم پالایش نگاشت‌ها به کمک استدلال توزیع شده غیر قطعی.

قطعیتشان مشخص می‌شود و در مرحله آخر از آنتولوژی‌ها و نگاشت‌های میان آنها و همچنین قوانین استدلال شده در مرحله پیش استفاده شده و نگاشت‌های زاید به کمک الگوریتم ارائه شده برای پالایش نگاشت تشخیص داده می‌شوند. تشخیص نگاشت‌های اضافه در یک ساختار توزیع شده به این صورت امکان پذیر است که بررسی شود آیا این نگاشت به کمک نگاشت‌های دیگر و روابط شمول درون آنتولوژی‌ها قابل استدلال است یا خیر. تمام نگاشت‌هایی که توسط نگاشت‌های دیگر به دست آورده می‌شوند لزوماً قابل حذف نخواهند بود و برای این کار لازم است تصمیم‌گیری شود. این تصمیم‌گیری به کمک میزان قطعیت نگاشت‌ها به عنوان معیار صورت می‌گیرد. الگوریتم پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها و شرایط حذف آنها در شکل ۴ آمده است.

الگوریتم ارائه شده برای پالایش نگاشت‌های زاید در شکل ۴ برای هر قانون ارتباطی بررسی می‌کند که آیا به کمک قوانین ارتباطی دیگر و اصول منطقی درون آنتولوژی‌ها می‌تواند استدلال شود یا خیر؟ در صورتی که قطعیت قانون ارتباطی مورد نظر از قطعیت تمام روابط دیگری که این قانون ارتباطی به کمک آنها استدلال می‌شود کمتر باشد، قانون ارتباطی مورد نظر حذف خواهد شد. این امر به این دلیل است که مقدار قطعیت مجموعه‌ای از روابطی که آن قانون ارتباطی را استدلال می‌کنند از قطعیت این قانون ارتباطی بیشتر است و حذف این قانون ارتباطی درستی و قطعیت مجموعه نگاشت‌های سیستم را کاهش نمی‌دهد. در این صورت درستی و صحت کل سیستم کاهش نمی‌یابد زیرا قانون ارتباطی حذف شده به کمک روابط دیگری که قطعیت بالاتری دارند قابل استدلال شدن است. در حقیقت وجود نگاشت‌های زاید از دقت و سرعت پاسخ سیستم به درخواست‌های مختلف می‌کاهد. به این ترتیب در سیستم توزیع شده‌ای از آنتولوژی‌ها به کمک الگوریتم فوق نگاشت‌های میانشان را می‌توان پالایش نموده و دقت، درستی و کارایی سیستم توزیع شده را بهبود بخشید.

۴- پیاده‌سازی و ارزیابی

در این بخش پیاده‌سازی و ارزیابی پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها در آنتولوژی‌های سیستم‌های کنفرانسی بررسی شده است. یکی از کاربردهای روش استدلال توزیع شده غیر قطعی و الگوریتم UDR، بهینه‌سازی و حذف نگاشت‌های زاید میان آنتولوژی‌های ناهمگن در یک دامنه دانش است که این امر به کمک روش ارائه شده و الگوریتم پالایش نگاشت محقق می‌شود.

در پیاده‌سازی از مجموعه داده‌ای آنتولوژی‌های استاندارد سیستم‌های کنفرانسی که در مسابقات OAEI^۱ به کار می‌رود استفاده شده است. نگاشت میان مجموعه آنتولوژی‌های سیستم‌های کنفرانسی که در کاربرد مورد نظر از آنها استفاده شده است به کمک سیستم تولید نگاشت

2. OWL Application Programming Interface

3. Precision

1. Ontology Alignment Evaluation Initiative

جدول ۱: مقایسه میزان دقت نگاشت‌های پالایش شده.

تعداد عامل‌ها (آنتولوژی‌های) موجود در سیستم	درستی نگاشت‌های حاصل از پالایش نگاشت‌های سیستم توزیع شده به روش غیر قطعی (UDR)	درستی نگاشت‌های حاصل از پالایش نگاشت‌های سیستم توزیع شده به روش قطعی (DRAGO)
۳	۰.۸۷۲	۰.۷۹۳
۵	۰.۹۱۴	۰.۷۴۷

جدول ۲: مقایسه میانگین قطعیت اصول منطقی استدلال شده.

تعداد عامل‌ها (آنتولوژی‌های) موجود در سیستم	میانگین قطعیت اصول منطقی استدلال شده با استفاده از نگاشت‌های پالایش شده در روش غیر قطعی (UDR)	میانگین قطعیت اصول منطقی استدلال شده با استفاده از نگاشت‌های پالایش شده در روش قطعی (DRAGO)
۳	۰.۶۳	۰.۴۸
۵	۰.۶۷	۰.۵۳

آنتولوژی‌ها با میزان قطعیتی که رابطه محاسبه آن بیان شد، استدلال شدند. این مسأله سبب بهبود کیفیت و کارایی آنتولوژی‌ها در کاربردهایی همچون تطابق آنتولوژی‌ها، یادگیری آنها و ... می‌شود. نتایج حاصل از به کارگیری روش ارائه شده در پالایش نگاشت میان آنتولوژی‌ها نیز نشان داد در سیستم‌های توزیع شده‌ای که کیفیت نگاشت‌ها، کارایی و قطعیت در آنها مهم است استفاده از روش استدلال توزیع شده غیر قطعی نتایج صحیح‌تر و بهتری به دست می‌آورد زیرا با حذف نگاشت‌های تکراری و قطعیت کم، کارایی، دقت و صحت سیستم بالا می‌رود. با توجه به این که در روش ارائه شده تنها روابط شمول میان مفاهیم در نظر گرفته شده است، گسترش روش یا بیان نمودن روابط میان نقش‌ها و استدلال توزیع شده غیر قطعی در چنین ساختاری از اهداف آینده است. در صورتی که روابط میان نقش‌ها دارای محدودیت‌هایی باشد می‌توان از مسأله تصمیم‌ناپذیری جلوگیری نمود و ساختار استدلال توزیع شده غیر قطعی را گسترش داد. همچنین روابط منطقی که در این تحقیق استفاده شده محدود به رابطه شمول است و انواع دیگر روابط میان مفاهیم اعم از تضاد میان آنها در نظر گرفته نشده است. با در نظر گرفتن چنین روابطی میان مفاهیم می‌توان الگوریتم ارائه شده را کامل‌تر نموده و روابط مختلف میان مفاهیم را در نظر گرفت.

مراجع

- [1] T. Berners-Lee, J. Hendler, and O. Lassila, "The semantic web," *Scientific American*, vol. 279, no. 5, pp. 28-37, May 2001.
- [2] D. Fensel, J. Hendler, H. Ljebberman, and W. Wahlster, "Ontologies come of age," in *Spinning the Semantic Web: Bringing the World Wide Web to Its Full Potential*, MIT Press, 2003.
- [3] T. Lukasiewicz and U. Straccia, "Managing uncertainty and vagueness in description logics for the semantic web," *J. of Web Semantics*, vol. 6, no. 4, pp. 291-308, Nov. 2008.
- [4] B. Liu, J. Li, and Y. Zhao, "A query-specific reasoning method for inconsistent and uncertain ontology," in *Proc. of the Int. MultiConf. of Engineers and Computer Scientists, IMECS*, vol. 1, pp. 53-58, Hong Kong, Mar. 2011.
- [5] J. Zhao, "Advances in semantic computing," in *Advances in Semantic Computing*, pp. 1-22, 2010. Available <http://www.tmrfindia.org/eseries/ebookV2.html>
- [6] F. Martin - Recuerda and D. Robertson, "Discovery and uncertainty in semantic web services," in *Proc. of Uncertainty Reasoning for the Semantic Web, URSW*, pp. 188-123, 2005.
- [7] G. Stamou, J. V. Ossenbruggen, J. Z. Pan, and G. Schreiber, "Multimedia annotations on the semantic web," *IEEE Multimedia*, vol. 13, no. 1, pp. 86-90, 2006.
- [8] P. Haase and J. Volker, "Ontology learning and reasoning-dealing with uncertainty and inconsistency," in *Proc. of the ISWC Workshop on Uncertainty Reasoning for the Semantic Web, URSW*, pp. 45-55, Galway, Ireland, 2005.

غیر قطعی به قطعیت این نگاشت‌ها در فرایند حذف اهمیت زیادی داده می‌شود و همین مسأله مانع حذف نگاشت‌های غیر اضافه می‌شود. با افزایش تعداد آنتولوژی‌ها در سیستم، تعداد نگاشت‌های میان آنها نیز بسیار زیاد شده و به این ترتیب در روش قطعی تعداد نگاشت‌های غیر اضافه‌ای که به اشتباه اضافه محسوب می‌شوند، بیشتر می‌شود. لذا دقت سیستم در حالت قطعی کمتر شده و تعداد بیشتری از نگاشت‌ها به صورت نادرست اضافه تشخیص داده می‌شوند و میزان دقت آن کاهش می‌یابد. در صورتی که سیستم غیر قطعی با تعداد آنتولوژی‌های بیشتر، نسبت تعداد نگاشت‌هایی که به درستی اضافه تشخیص می‌دهد بسیار بیشتر از تعداد نگاشت‌هایی است که به اشتباه اضافه تشخیص می‌دهد و به این ترتیب در مجموع دقت آن نسبت به سیستم کوچک‌تر افزایش می‌یابد. به این ترتیب با افزایش تعداد آنتولوژی‌های سیستم و در نتیجه زیاد شدن تعداد نگاشت‌ها، پالایش نگاشت‌ها و تشخیص نگاشت‌های زاید به روش غیر قطعی دارای دقت بیشتری نسبت به سیستم کوچک‌تر است و به این ترتیب در سیستم‌های توزیع شده دارای عملکرد مناسبی است.

به منظور ارزیابی عملکرد الگوریتم غیر قطعی ارائه شده در پالایش نگاشت‌ها از روش دیگری نیز استفاده شده که در آن نگاشت‌های حاصل از فرایند پالایش به کمک روش‌های غیر قطعی و قطعی، دوباره در سیستم توزیع شده اولیه که استدلال توزیع شده‌ای روی آنها اعمال نشده است به کار رفته و سپس استدلال توزیع شده غیر قطعی در آن انجام شده و میانگین قطعیت اصول جدید استدلال شده در سیستم محاسبه می‌شود. نتایج این ارزیابی در جدول ۲ آمده است.

همان طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود به طور میانگین قطعیت اصول استدلال شده با نگاشت‌هایی که به کمک روش غیر قطعی پالایش شده‌اند بیشتر است. این مسأله به این علت است که در پالایش نگاشت‌ها قطعیت آنها عامل مهمی است و نگاشت‌های با قطعیت بیشتر حذف نمی‌شوند. در صورتی که نگاشت‌های پالایش شده به روش UDR مجدداً در استدلال توزیع شده استفاده شود، این نگاشت‌های باقیمانده دارای قطعیت بالاتری هستند. به همین دلیل روابط استدلال شده حاصل نیز با توجه به (۱۱) دارای قطعیت و درستی بیشتری خواهند بود. در این صورت چنین سیستم توزیع شده‌ای دارای مفاهیم و اصول واقعی‌تری است و در کاربردهای بعدی از کارایی بالاتری نیز برخوردار خواهد بود.

۵- نتیجه گیری

در این تحقیق تلاش شد روشی برای استدلال توزیع شده میان چندین آنتولوژی ناهمگن با اطلاعات غیر قطعی ارائه شود. به کمک چارچوب منطقی توصیفی توزیع شده و نظریه قطعیت، روابط نهفته و ضمنی

- [27] J. Heinsohn, "Probabilistic description logics," in *Proc. of UAI*, pp. 311-318, 1994.
- [28] T. Lukasiewicz, "Fuzzy description logic programs under the answer set semantics for the semantic web," in *Proc. of 2nd Int. Conf. on Rules and Rule Markup Languages for the Semantic Web, RuleML*, pp. 89-96, 2006.
- [29] J. Pearl, *Probabilistic Reasoning in Intelligent Systems Networks of Plausible Inference*, Morgan Kaufmann, San Mateo, CA, 1988.
- [30] P. C. G. Costa and K. B. Laskey, "Pr-owl a framework for probabilistic ontologies," in *Proc. FOIS 2006*, pp. 237-249, 2006.
- [31] Z. Ding, Y. Peng, and R. Pan, "BayesOWL: uncertainty modeling in semantic web ontologies," *Soft Computing in Ontologies and Semantic Web*, vol. 204, pp. 3-29, 2006.
- [32] J. Durkin, *Expert Systems: Design and Development*, Macmillan, pp. 332-362, 1994.
- [33] E. Mokhtari, *A Context-Aware Reputation-Based Trust Model for Multi-Agent Systems*, M.S. Thesis, Dept. Computer Engineering, University of Isfahan, Isfahan, Iran, 2009.
- [9] A. Borgida and L. Serafini, "Distributed description logics: assimilating information from peer sources," *J. of Data Semantics*, vol. 1, pp. 153-184, 2003.
- [10] A. Tamin, *Distributed Ontological Reasoning: Theory, Algorithms, and Applications*, Ph.D. Dissertation, University of Trento, 2007.
- [11] E. Sirin, B. Parsia, B. Grau, A. Kalyanpur, and Y. Katz, "Pellet: a practical OWL-DL reasoner," *J. of Web Semantics*, vol. 5, no. 2, pp. 51-53, 2007.
- [12] V. Haarslev and R. Moller, "Racer: a core inference engine for the semantic web ontology language (OWL)," in *Proc. of the 2nd Int. Workshop on Evaluation of Ontology-Based Tools*, pp. 27-36, 2003.
- [13] D. Tsarkov and I. Horrocks, "FaCT++ description logic reasoner," in *Proc. of International Joint Conf. on All Aspects of Automated Reasoning (IJCAR)*, vol. 4130, pp. 292-297, 2006.
- [14] B. Motik and R. Studer, "KAON2 - a scalable reasoning tool for the semantic web," in *Proc. of 2nd European Semantic Web Conf., ESWC'05*, Greece, 2005.
- [15] A. Kiryakov, D. Ognyanov, and D. Manov, "OWLIM-a pragmatic semantic repository for OWL," in *Proc. WISE 2005 Workshops LNCS*, vol. 3807, pp. 182-192, Springer, Heidelberg, 2005.
- [16] J. Zhou, L. Ma, Q. Liu, L. Zhang, Y. Yu, and Y. Pan, "Minerva: a scalable OWL ontology storage and inference system," in *Proc. Asian Semantic Web Conf., LNCS*, vol. 4185, pp. 429-443, Springer, Heidelberg, 2006.
- [17] S. Bechhofer, I. Horrocks, and D. Turi, "The OWL instance store: system description," in *Proc. CADE Conf., LNCS*, vol. 3632, pp. 177-181, Springer, Heidelberg, 2005.
- [18] Q. Fang, Y. Zhao, G. Yang, and W. Zheng, "Scalable distributed ontology reasoning using DHT-based partitioning," in *Proc. Asian Semantic Web Conf., ASWC, LNCS*, vol. 5367, pp. 91-105, Springer, Heidelberg, 2008.
- [19] O. Kutz, C. Lutz, F. Wolter, and M. Zakharyashev, "E-connections of description logics," in *Proc. of the 2003 Int. Workshop on Description Logics*, pp. 178-187, 2003.
- [20] J. Bao, D. Caragea, and V. Honavar, "Modular ontologies - a formal investigation of semantics and expressivity," in *Proc. of 1st Asian Semantic Web Conf., ASWC, LNCS*, vol. 4185, pp. 615-631, Springer, Heidelberg, 2006.
- [21] F. Baader and U. Sattler, "Tableau algorithms for description logics," in *Proc. of TABLEAUX*, vol. 1847, pp. 1-18, 2000.
- [22] E. Oren, S. Kotoulas, G. Anadiotis, R. Siebes, A. T. Teije, and F. V. Harmelen, "MARVIN: distributed reasoning over large-scale semantic web data," *J. of Web Semantics*, vol. 7, no. 4, pp. 305-316, 2009.
- [23] A. Schlicht and H. Stuckenschmidt, "Towards distributed ontology reasoning for the web," in *International Conf. on Web Intelligence and Intelligent Agent Technology*, vol. 1, pp. 536-539, Dec. 2008.
- [24] T. Lukasiewicz, *Probabilistic Description Logics for the Semantic Web*, Technical Report, Knowledge-Based Systems Group, Vienna, 2007.
- [25] U. Straccia, "Towards a fuzzy description logic for the semantic web," in *Proc. of 2nd of European Semantic Web Conf., ESWC, 2005*.
- [26] G. Stoilos, G. Stamou, V. Tzouvaras, J. Pan, and I. Horrocks, "Fuzzy OWL: uncertainty and the semantic web," in *Proc. of the Int. Workshop of OWL: Experiences and Directions*, 2005.

فروغ انوشا تحصیلات خود را در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد مهندسی کامپیوتر به ترتیب در سال ۱۳۸۶ در دانشگاه تهران گرایش نرم افزار و ۱۳۹۰ در دانشگاه اصفهان گرایش هوش مصنوعی به پایان رسانده است. وی از همان دوران کارشناسی به تحقیق و ارائه مقاله پرداخته و در حال حاضر به تدریس در دانشگاه و تحقیق در زمینه‌های مورد علاقه‌اش مشغول است. زمینه‌های تحقیقاتی وی شامل وب معنایی، تطابق آنولوژی‌ها و استدلال در آنها، شبکه‌های کامپیوتری و امنیت در آنها است.

بهرز ترک لادانی تحصیلات خود را در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد مهندسی کامپیوتر (نرم افزار) به ترتیب در سال‌های ۱۳۷۵ در دانشگاه اصفهان و ۱۳۷۷ در دانشگاه صنعتی امیرکبیر به پایان رساند و سپس مدرک دکترای خود را در سال ۱۳۸۳ در رشته مهندسی کامپیوتر (سیستم‌های نرم‌افزاری) از دانشگاه تربیت مدرس اخذ نمود. ایشان از سال ۱۳۸۴ به دانشگاه اصفهان پیوست و هم‌اکنون دانشیار گروه مهندسی کامپیوتر و مدیر گروه مهندسی فناوری اطلاعات این دانشگاه است. ایشان همچنین عضو انجمن رمز ایران و نماینده این انجمن در دانشگاه اصفهان می‌باشد. زمینه‌های تحقیقاتی مورد علاقه نامبرده مشتمل بر توصیف و واریس صوری امنیت، پروتکل‌های رمزنگاری، اعتماد محاسباتی و امنیت نرم‌افزار است.

محمدعلی نعمت‌بخش در سال ۱۳۶۱ مدرک کارشناسی مهندسی برق خود را از دانشگاه فنی لوئیزیانا، آمریکا، کارشناسی ارشد و دکترای مهندسی برق و کامپیوتر از دانشگاه اریزونا، آمریکا، به ترتیب در سال‌های ۱۳۶۳ و ۱۳۶۷ دریافت نمود. وی از سال ۱۳۶۷ تا سال ۱۳۷۱ در شرکت توشیبا آمریکا در بخش تحقیق و توسعه فعالیت داشت. نامبرده در سال ۱۳۷۱ به گروه مهندسی کامپیوتر دانشگاه اصفهان پیوست و هم‌اکنون عضو هیات علمی این گروه می‌باشد. وی بیش از ۱۰۰ مقاله علمی، ۴ ثبت اختراع جهانی (پتنت) و کتاب "مبانی و طراحی پایگاه داده‌ها" را به چاپ رسانده است. زمینه‌های تحقیقاتی وی وب معنایی، پایگاه داده‌ها و فن اوری‌های تجارت الکترونیک می‌باشد.